

**Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi
Doktori Iskola**

*Az egészségügyi adatok tudományos kutatási célú
hasznosításának lehetőségei és korlátai a személyes
adatok védelme szempontjából*

Doktori értekezés tézisei

Turcsiné dr. Czapári Dóra

Témavezető

Dr. Szőke Gergely László

egyetemi adjunktus

Pécs

2024.

Tartalomjegyzék

1. Kitűzött kutatási feladat összefoglalása	3
2. Az elvégzett vizsgálatok, elemzések rövid leírása, a feldolgozás módszerei	4
3. A tudományos eredmények rövid összefoglalása, azok hasznosítása, illetve a hasznosítás lehetőségei.5	
3.1. Adathasznosításban érintett valamennyi fél érdekeit védő szabályrendszer rendelkezésre állása a hatályos jogban	5
3.2. Az adatfelhasználó és érintett érdekei között egyensúlyt teremtő szabályok szükségessége	6
3.3. Személyes adatok, illetve személyiségi jogok vagyoni jellegének elfogadása	6
3.4. Elhunytak adatainak hasznosítására speciális szabályrendszer alkotásának szükségessége	7
3.5. Az adathasznosítás rendszerének bemutatása	7
3.6. Az elért kutatási eredmények hasznosítási lehetőségei	8
4. A doktorjelölt témakörben készült publikációinak jegyzéke	9

1. Kitűzött kutatási feladat összefoglalása

Az adatok kiemelt jelentőséggel bírnak gazdasági és társadalmi szempontból is: tudatosabbá és tervezettebbé teszik termelési és fogyasztási szokásaink (energia, termékek, élelmiszer tekintetében), gazdaságfejlesztési hatással is bírnak, mert új szolgáltatások és termékek jelennek meg használatuknak köszönhetően. Növelik továbbá a termelékenységét, hatékonyságot, segítik az induló kis – és középvállalkozásokat a termék – és szolgáltatásfejlesztés terén. Személyre szabottabbá válnak a szolgáltatások, és megkönnyítik a szervezeteken belül a döntéshozatalt. A Big Data elemzési módszereknek kiemelt jelentősége van az egészségügyben is, ahol használatával jobban értékelhetővé válik az ellátás minősége és hatékonysága, mely ismeretek támogatják a betegellátás fejlesztését. A betegellátás során keletkezett adatok értékelésével ugyanis következtetések vonhatók le az alkalmazott kezelés hatásosságára, összehasonlítható különböző terápiák eredményessége, kutatási hipotézisek állíthatók fel, kutatási eredmények validálhatók. Ugyanakkor a Big Databan veszélyek is rejlenek az érintettek nézve, mint például agresszív reklámkampány, megkülönböztető árazás, esetleg versenyjogba is ütköző adatfelhalmozás.

Összefoglalva tehát a társadalmi és technikai változásoknak köszönhetően hatalmas és egyre növekvő mennyiségben keletkeznek személyes és egészségügyi adatok. Felismerték a piaci és állami szereplők is ennek jelentőségét, az adatokban rejlő hatalmas potenciált, ami különösen felmerül a személyes és egészségügyi adatok tudományos kutatási célú felhasználása során. De az adatok felhasználása veszélyeket is jelenthet az érintettek nézve, ezért hatalmas a bizonytalanság a felhasználás feltételeit illetően. Megjelenhet a túlzott óvatosság a jogsértéstől való félelem miatt, de a határok egyértelmű kijelölésének hiányában túlkapások is előfordulhatnak.

Jelen dolgozat célja, hogy megvizsgálja a személyes és az egészségügyi adatok felhasználási lehetőségeit, illetve feltételeit, különös tekintettel a tudományos kutatás céljából való felhasználási lehetőségekre, annak érdekében, hogy az egészségügyi adatok tudományos kutatási célú hasznosításának lehetőségei és korlátai bemutathatóvá váljanak. A dolgozatban kiemelt figyelmet fordítok az erőforráshiányban szenvedő egészségügyi területre, ahol az adatalapú működés jelentős javulást jelenthetne az erőforrások optimális felhasználása terén, és talán az egyetlen hosszútávon is fenntartható fejlődési utat biztosíthatja. A disszertációval szeretném az éppen kialakítás alatt álló szabályrendszert bemutatni, a felmerülő és esetleg megoldásra váró jogdogmatikai problémákat megvilágítani. Kétségtelenül egyre nagyobb az igény a személyes és egészségügyi adatok hasznosítása iránt, de ezt úgy kell lehetővé tenni, hogy mindeközben az érintettek magánszférája is kellő védelemben részesüljön.

Feltételezem, hogy a jelenlegi jogi keretrendszer nem biztosít valamennyi érintett érdekeit megfelelően védő szabályokat a felhasználás során, emiatt jogfejlesztés szükséges ezen a területen. Kérdésként felmerül továbbá, hogy a jogfejlesztésben milyen garanciákat kell a jogalkotónak meghatároznia ahhoz,

hogy a felek érdekei közti egyensúly keletkezzen? Célom az is, hogy javaslatot tegyek egy olyan tisztességes szabályozási modellre, ami egyensúlyt teremt az adatfelhasználó és érintett érdekei között a hasznosítás során.

A disszertáció által érintett területen nagyon intenzív az Európai Unió jogalkotása, és egyre több az az olyan jogforrás, ami rendeleti, azaz közvetlenül és egységesen hatályosul az egész Unióban, ugyanakkor továbbra is találunk olyan területeket – mint például az egészségügyi adatok kezelése –, ahol a tagállami jog is kiemelt szerepet kap. A fentiek alapján az elemzés során alapvetően az unióban hatályos szabályokból indul ki, de tételes jogi szabályozás tekintetében a magyar tagállami szabályokat veszi alapul.

2. Az elvégzett vizsgálatok, elemzések rövid leírása, a feldolgozás módszerei

A dolgozatban a kutatás jellegét tekintve kvalitatív módszereket alkalmaztam és deduktív logikát követtem, „általánosból a speciális irányba” haladtam.

A II. és III. fejezetben elsődleges a leíró, rendszerező és elemző módszer alkalmazása. Ezekben az adatfelhasználás tárgyát és alanyát mutatom be, hiszen a hasznosítás szempontjából kardinális kérdés, hogy milyen adatot és milyen jogállású személy szeretne felhasználni.

A IV. fejezetben egyrészt rendszerező és leíró-kritikai módszer alkalmazásával összefoglaltam a személyes adatok felhasználásának jelentőségét, illetve a személyes és egészségügyi adatok felhasználásában rejlő lehetőségeket és veszélyeket. Bemutattam továbbá az adathasznosításra vonatkozó jelenlegi trendeket Magyarországon és az Európai Unióban. Ez azért szükséges, mert az olvasó számára átláthatóvá és rendszerben szemléltethetővé teszi a konkrét jogalkotói rendelkezéseket, és a kiragadott jogszabályok helyett ok-okozati összefüggéseket is felfedezhet az adathasznosításra vonatkozó szabályok olvasásakor.

A V. fejezetben felhasználás szempontjából jelentős alapjogok és fejlődésük, valamint az alapjogok érvényesülése a magánjogi viszonyokban, illetve a személyes adat jogi természete a vizsgálat tárgya. Bemutatom a felhasználás alapját képező jogi környezetet és annak fejlődését annak érdekében, hogy a felhasználással szembeni normákra való javaslattételkor egyértelmű legyen az a környezet, amibe illeszkednie kell. Több jogterület – így különösen polgári jog és alkotmányjog – szempontjából elemeztem. Külön kitérek a személyiségi jogok jogi természetére és egy érdekes összehasonlítással is találkozhat az olvasó a személyes adatok és sejtek, szövetek jogállásával kapcsolatban. A fejezet elsősorban történeti-leíró, rendszerező és összehasonlító módszert követ interdiszciplináris megközelítést alkalmazva.

A VI. fejezetben személyes adatok, illetve adatvagyon felhasználása egyrészt rendszerező és leíró módszert, másrészt az új szabályozási megközelítés kapcsán, kritikai-elemző módszert alkalmazok.

A VII. fejezetben adatok felhasználására jogosító, illetve a magyar jogrendszerben már személyiségjegyek hasznosítására használt szerződéseket elemeztem történeti-leíró, illetve kritikai-elemző” módszert alkalmazva. Megvizsgáltam az egyes szerződések által védett jogtárgyat, illetve a jogalkotói is jogalkalmazói elvárásokat az adatvédelem által védett adatok felhasználására jogosító szerződés, és az azt megalapozó normaszövegre vonatkozó javaslat megfogalmazásához. Majd összefoglaltam az alkalmazott szerződéstípusra, kötelező tartalmi elemekre, illetve a tisztességes adatkezelés megvalósítása érdekében alkalmazandó jogalkotói garanciákra vonatkozó javaslatom.

3. A tudományos eredmények rövid összefoglalása, azok hasznosítása, illetve a hasznosítás lehetőségei

3.1. Adathasznosításban érintett valamennyi fél érdekeit védő szabályrendszer rendelkezésre állása a hatályos jogban

A dolgozatomnak az elsődleges célja az volt, vizsgáljam a személyes és az egészségügyi adatok hasznosítási és felhasználási lehetőségeit, különös tekintettel a tudományos kutatás céljából való hasznosításra. Annak kapcsán, hogy biztosított-e olyan hatályos szabályrendszer, ami a felhasználás során egyensúlyt teremtene valamennyi érintett fél érdekei között, arra a konklúzióra jutottam, hogy jelenleg még nem. Ennek legerősebb oka az, hogy a jogalkotó nem tudta kellő gyorsasággal követni a társadalmi és technológiai fejlődést. Hiányzik véleményem szerint a személyes adat jogi természetének jogszabályi szinten történő rendezése, továbbá nem találunk útmutatást a személyes adatok felhasználására vonatkozó szerződés típusára és tartalmi elemeire, érintett részére nyújtható ellenszolgáltatás részleteire sem. A harmadik generációs adatvédelmi szabályokkal szembeni elvárásoknak való megfelelés céljából pedig szükség lenne érintettet védő garanciák jogszabályba foglalására is. Ugyanakkor nagyon üdvöztetőnek tartom, hogy felismerte az igényt, és több hatályba lépett, illetve kettő jogforrás javaslati stádiumban van ezen a területen. További nagyon fontos eredmény, ha az uniós jogalkotó rendeleti jogforrást részesít előnyben ezen a területen, aminek köszönhetően egységes jogalkalmazásra lehet számítani, nem jön létre megosztottság az államok között a végrehajtás során. Kedvezőnek tartom azt is a felhasználás szempontjából, hogy a GDPR hatálybalépésével személyes adat relatív értelmezése felé történő elmozdulásnak lehetünk tanúi, ami bár az adatvédelmi szabályozás „lazítását”, illetve hatályának jelentős szűkítését eredményezi, ugyanakkor sokszor életszerűbb és könnyebben betartható szabályozást biztosít, illetve lehetővé teszi az adatok széleskörű hasznosítását.

Amennyiben a Data Act, illetve EEA jelenlegi formájában elfogadásra kerül és hatályba lép jelentős előrelépés történik az érintettet megillető jogok – adathordozhatóság, hozzáférés, tájékoztatás – terén, továbbá találunk adatmegosztás könnyítő szabályokat is, Azonban a tisztességes adatkezeléshez szükséges hiányzó szabályokat ezek sem pótolják teljesen.

3.2. Az adatfelhasználó és érintett érdekei között egyensúlyt teremtő szabályok szükségessége

A tisztességes, valamennyi adathasznosításban érintett fél érdekeit figyelembe vevő szabályozás kialakításához véleményem szerint a következő lépések segítséget nyújthatnak: a jogalkotónak érdemes lenne több konkrét szabályt alkotnia az adathasznosítás, illetve felhasználás gyakorlati megvalósításával kapcsolatban. A hasznosítási, illetve felhasználási koncepció, azaz a felhasználásra vonatkozó szabályok kialakítása során a harmadik generációs adatvédelmi szabályozási modellnek kell megfelelni, azaz a szabályokat oly módon kialakítani, hogy egyrészt biztosított legyen az érintett információs önrendelkezési joga, de emellett olyan garanciák is elkerülhetetlenek, amik az adatkezelőtől várják el – akár magával az érintettel szemben is – az érintett információs önrendelkezési jogának védelmét.

Fontos lenne, ha útmutatót adjon a jogalkotó felhasználásról szóló szerződés típusát, illetve tartalmát illetően, valamint előírna garanciákat „gyengébbik fél”, érintett érdekében. Véleményem szerint a licencszerződés megfelelő szerződéstípus lenne, csak „a gyengébbik fél”, az érintett érdekeinek védelmére – például a fogyasztóvédelmi és szerzői jogi rendelkezések mintájára (best seller klauzula, kétséges értelmezés esetén érintettnek kedvezőbb elfogadása, előre meg nem határozott adatkörre hozzájárulás adásának tilalma, tartózkodás az érintett azonosítása érdekében lépések megtételétől) – kellene meghatározni garanciális elemeket. Érdemes lenne magatartási kódexekben rendelkezni a védelem kívánt szintjéről, továbbá szerződési feltételek érintett általi meghatározásához Creative Commons mintájára rendszert kiépíteni, valamint intelligens szerződéseket alkalmazni.

A személyes adatok felhasználására irányuló szerződés lényeges tartalmi elemeinek én a következőket tartom: milyen adatokra, milyen tevékenységekre és célokra, – amennyiben a jogszabály megengedi a nem személyes érvényesítést – harmadik személyre átruházható vagy nem átruházható módon, mennyi ideig, mely állam jogszabályai alapján biztosít felhasználási jogot az érintett, milyen földrajzi és nem földrajzi értelemben vett terjedelemben. Emellett fontos kitérni az érintettet megillető jogok gyakorlásának jogkövetkezményeire is.

3.3. Személyes adatok, illetve személyiségi jogok vagyoni jellegének elfogadása

Fontos lenne, hogy *expressis verbis* elfogadásra kerüljön a személyiségi jogok vagyoni jellege, mert jogbizonytalanságot okozhat az erről való hallgatás. Bár a személyes adatok véleményem szerint nem minősülhetnek dolognak és tulajdon sem keletkezhet rajtuk, de forgalomképességük elismerése felé elmozdulás történt, így kötelmi jogi alapon történő jogosultságlétesítésre biztosan pozitív hatással bírna.

A személyes adatok vagyoni jellegének elfogadása, illetve ellenérték fejében való értékesítésében valóban van egy etikai kockázat ugyanis egy digitális megosztottságot hozhat létre azzal, hogy a tehetősebbek megengedhetik maguknak, hogy megvásárolják a magánszférájuk tiszteletben tartását, miközben a szegényebb rétegek még kiszolgáltatottabbakká válnak. De emellett az is aggályos véleményem szerint, hogy az adatok felhasználásával szerzett előnyből nem részesülhet az érintett, miközben a felhasználás során a magánszférát érintő kockázatok az ő oldalán merülnek fel. Ezt

megerősíti, hogy a személyes adatok védelme is az emberi méltóságból levezethető információk önrendelkezési jogból származik. Ha az ember önrendelkezési jogába beletartozik a terességmegszakítás, illetve az iversejtadományozásról szóló döntés, úgy gondolom személyes adatok adományozásáról való döntés is.

3.4. Elhunytak adatainak hasznosítására speciális szabályrendszer alkotásának szükségessége

Elismerésre méltó véleményem szerint, hogy az adatkezelésre és felhasználásra vonatkozó jogforrások speciális szabályrendszert alkotnak tudományos kutatási célú adatkezelésekre, illetve felhasználásra. Nagyon fontos ugyanis, hogy a tudományos kutatáshoz való jog ne kerüljön indokolatlanul korlátozásra a személyes adatok védelme érdekében. Ugyanakkor ezt az elhunyt személyek adataival kapcsolatban is figyelembe kellene vennie a jogalkotónak. Álláspontom szerint ugyanis felül kellene vizsgálnia a jelenlegi szabályozási módszert az elhunyt személyek adatai tekintetében. Azáltal, hogy az elhunyt személy egészségügyi adataira a szektorális adatvédelmi szabályrendszert rendeli alkalmazni, korlátozó hatással bír a tudományos kutatás szabadságára, ami éppúgy védendő, mint a személyes adatok védelme, illetve a kegyeleti jog. Úgy gondolom, hogy ehelyett speciális adatkezelési szabályok megalkotására lenne szükség, ami egyensúlyt teremt a tudományos kutatás szabadságának érvényesülése és az elhunytak adatainak védelmét megalapozó kegyeleti jog oltalmi köre között. Fontos lenne, hogy a személyes adatok védelme és kegyeleti jog által biztosított védelem közti differencia megjelenjen a felhasználási lehetőségek vonatkozásában is: azaz mivel a kegyeleti jog szűkebb körű védelem, így az elhunyt személyek adatai szélesebb körben, jogszabály által deklarált garanciákkal biztosítva, hogy az érintett emléket nem sértő módon kerülhessenek felhasználásra. Legjobb lenne, ha uniós szinten egységes szabályozás kerülne kialakításra.

3.5. Az adathasznosítás rendszerének bemutatása

Adatvezérelt társadalom van kialakulóban, ami egyre növekvő igényt indukál a személyes adatok hasznosítása, illetve felhasználása iránt. Ezt jól bizonyítja az is, hogy az adatfelhasználásra az Európai Unió és Magyarország is saját stratégiát készített, melyekben közös, hogy saját, azaz „európai, illetve magyar utat” kíván kialakítani az adatfelhasználásra vonatkozóan. Egyértelműen más felhasználási modellt képzelnek el az USA, illetve Kína felhasználásához képest, hiszen sem a magánszektor, sem az állami szektor nem uralja ezt modellt. A jelenlegi jogalkotási lépések alapján Magyarországon és az Európai Unióban a korábbi felhasználási modellekhez képest új kerül kialakításra, tükrözve az európai alapértékeket. Ez az út magában foglalná a személyes adatokhoz való egyenlő, igazságos hozzáférés lehetőségét, miközben az érintett magánszférájának védelmére kellő garanciák kerültek beültetésre, azaz részletes szabályozással, állami ellenőrzéssel kívánják kialakítani a felhasználás rendszerét.

A dolgozat VI. fejezetében részletesen foglalkoztam az adathasznosítással, az adatfelhasználás jelenlegi megoldásaival, illetve bemutattam a javaslatokat erre vonatkozóan. Az adatok hasznosítása,

felhasználása alatt a dolgozatban valamennyi hasznot hajtó módon történő felhasználást értek. Az adatvagyon-hasznosítási módszerek tekintetében két csoportot különböztettem meg. Az egyik az adatmegosztás (data sharing), amikor az adat felett rendelkezni jogosult ad hozzájárulást, illetve engedélyt az adat felhasználására. Ez elméletileg történhet ellenszolgáltatás ellenében, illetve anélkül, továbbá ellenszolgáltatás nélkül közérdekű célra (adataltruizmus). A másik módszer az adatújr felhasználás (data-reuse), amikor az adatkezelőnél keletkezett adatokat másodlagos célra újra felhasználják. Emellett a fenti kategóriák ötvözéséről is beszélhetünk. Az adatfelhasználást annak célja alapján is kategorizálhatjuk: egyik kategória az elsődleges felhasználás, ami az adatgyűjtés eredeti célja szerinti felhasználását jelenti, az egészségügyben valóban jellemzően a betegellátást. Másik kategória a másodlagos felhasználás, ami olyan célú felhasználást jelent, ami nem tartozott az adatgyűjtés eredeti céljához, az egészségügyben jellemzően alap és klinikai kutatások, az egészségügyi felügyelete, intézményi menedzsment, minőségbiztosítás, biztonság monitorozása stb.

Megfontolandónak tartom, hogy az EEA-ról szóló rendelettervezet terminológiáját jobban illessze a jogalkotó az adatvédelmi joghoz. A tervezet ugyanis elsődleges cél alatt „az egészségügyi szolgáltatások nyújtása céljából történő feldolgozást” érti, másodlagosnak pedig a felsorolt egyéb célokat, így például a kutatást. Ez véleményem szerint megtöri az adatvédelmi jogból származó adatgyűjtés eredeti célja, illetve azzal összeegyeztethető célból végzett további adatkezelésen alapuló elhatárolást. Egyetértek azzal, hogy adatkezelési célonként eltérő szabályrendszert állít fel, hiszen más megközelítésnek kell érvényesülni a betegellátás vagy például kutatás esetén, de dogmatikai szempontból véleményem szerint zavaró, hogy az alkalmazott terminológia nem áll összhangban az adatvédelmi jogéval.

A GDPR az álnevesítés eredményeképpen létrejövő adatot álnevesített személyes adatnak nevezi, ami félrevezető, hiszen arra az értelmezésre utal, hogy az adattípusok két típusát különbözteti meg: személyes vagy anonim adatok. Álláspontom szerint megfontolandó lenne az álnevesített személyes adat mellett megemlékezni az álnevesítés eredményeképpen létrejövő anonim adatról is, hiszen az álnevesítés eredményezhet anonim adatbázist is.

3.6. Az elért kutatási eredmények hasznosítási lehetőségei

Véleményem szerint az egészségügyben áttörést és fenntartható fejlődést a személyes és egészségügyi adatok hasznosítása hozhat, ami által nemcsak a mortalitás csökkenthető, hanem az egészségügyi költségek is redukálhatók. Véleményem szerint az egyik legnagyobb gátló tényező a nem átlátható szabályozási környezet, illetve az attól való félelem, hogy személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályokat szeg meg az adatmegosztással vagy felhasználással az adatbirtokos. A dolgozat egyrészt egy átfogó elemzése az adatvagyonfelhasználás rendszerének, illetve rendszerbe szedi a kapcsolódó fogalmakat és tudnivalókat. Egyfajta „kézikönyvként” is szolgál az olvasó számára. Az olvasók köre pedig nem korlátozódik csak a jogtudomány művelőire, hiszen amellett, hogy jogtudományi kérdéseket

elemes hasznos ismereteket tartalmaz a tudományos kutatóknak, egészségügyi területen elhelyezkedett szakembereknek és orvosoknak, és olyan egyéb területen dolgozóknak, ahol intenzív az adathasznosítás.

A kézikönyv szintjét meghaladja azonban abban a tekintetben, hogy felhívja a figyelmet azokra a dogmatikai fejlesztési lehetőségekre és hiányosságokra, amik a jelenlegi szabályozási környezetben megtalálhatók.

Bízom abban, hogy jelen dolgozattal hozzájárulhatok különösen az egészségtudományi területeken végzett kutatások sikeréhez azzal, hogy a jelenlegi jogszabályi környezetben a kutatók rendelkezésére álló szabadság kereteit igyekszem egyértelműsíteni. A tudományos kutatások számának növelésével, illetve a tudományos eredmények hasznosításának elősegítésével javíthatjuk a betegellátás eredményességét. Ezt bizonyítja Pécsi Tudományegyetem Transzlációs Medicina Központjában kidolgozott „Transzlációs Medicina Kör” modell. A TM Kör alkalmazása előtti 2,8 %-os teljes halálozást sikerült 1 %-ra visszaszorítani öt év alatt, súlyos heveny hasnyálmirigy gyulladás esetén pedig 28 %-ról 10 %-ra. A betegellátás költségei tekintetében is jelentős csökkenést értek el, ugyanis a TM Kör alkalmazása előtt a betegek 62 %-a kapott antibiotikumot, ami 43 %-ra redukálódott öt év alatt. A dolgozatom eredményei a TM Körhöz hasonló modellekre is pozitív hatással bírhatnak.

4. A doktorjelölt témakörben készült publikációinak jegyzéke

Turcsiné Czapári, D. „Személyes Adatok védelméhez Való Jog a hasznosítás alkotmányjogi akadályá?”. Közigazgatási és Infokommunikációs Jogi PhD Tanulmányok, köt. 3, sz. 1, 2022. július, o. 63-73, doi:10.47272/KIKPhD.2022.1.5.

Turcsiné Czapári, D. „Telekommunikációs eszközök használata beavatkozással Nem járó kutatásokban”. Közigazgatási és Infokommunikációs Jogi PhD Tanulmányok, köt. 2, sz. 1, 2021. július, o. 5-16, doi:10.47272/KIKPhD.2021.1.1.

Turcsiné Czapári Dóra: Ki az orvostudományi kutatásokból származó adatok ura?, MED ET JUR 2021 : 02 pp. 25-30. , 6 p. (2021)

Turcsiné Czapári Dóra: Egészségügyi adatok tudományos kutatási célú elemzése a GDPR tükrében I. MED ET JUR 12 : 01 pp. 16-21. , 6 p. (2021)

Turcsiné Czapári Dóra: Harmadik országba adattovábbítás aktuális kérdései, INFOKOMMUNIKÁCIÓ ÉS JOG 18 : 1 pp. 28-34. , 7 p. (2021)

Turcsiné Czapári Dóra: Egészségügyi adatok tudományos kutatási célú elemzése a GDPR tükrében II., MED ET JUR 12 : 02 pp. 18-24. , 7 p. (2021)

Czapári Dóra: Adatkezelés során felmerülő jogviszonyok elhatárolása

KÖZIGAZGATÁSI ÉS INFOKOMMUNIKÁCIÓS JOGI PHD TANULMÁNYOK 1 : 1 pp. 71-88. , 18 p. (2020)

Turcsiné Czapári Dóra: Die Rechtsnatur der personenbezogenen Daten im ungarischen Recht (Megjelenés alatt: WISSENSCHAFT UND MANAGEMENT)

Turcsiné Czapári Dóra: Datenschutzfragen im Zusammenhang mit der Analyse von Gesundheitsdaten für wissenschaftliche Forschungszwecke in Ungarn, JAHRBUCH INSTITUT FÜR OSTRECHT, 2023.

Czapári Dóra - Szőke Gergely László: Az adatvédelem és az adathasznosítás egyik kulcskérdése: a személyes adatok anonimizálása, JURA, 2022/4., 24-48. o.

Turcsiné Czapári Dóra: Halálózással kapcsolatos adatok tudományos kutatás céljából való rendelkezésre állás a magyar egészségügyi intézményrendszerben, MED ET JUR 13 : 4 pp. 18-24. , 7 p. (2022)

Turcsiné Czapári, D. „A személyes Adatok forgalomképessége: Párhuzam a személyes Adatok Helyzete, Illetve a Sejtek és szövetek Jogi szabályozása között”. Közigazgatási és Infokommunikációs Jogi PhD Tanulmányok, köt. 4, sz. 1, 2023. október, o. 56-67, doi:10.47272/KIKPhD.2023.1.4.

Turcsiné Czapári Dóra: A személyes adatok felhasználására vonatkozó szerződés lényeges kérdései, Polgári Jog 6 : 11-12 pp. 1-24. , 24 p. (2021)